

SŁOWO PANA

Jako dobrzy szafarze różnorodnej łaski Bożej służcie sobie nawzajem tym darem, jaki każdy otrzymał (1P 4,10)

TEMAT: Uczeń - misjonarz buduje wspólnotę służąc charyzmatami, które otrzymał.

Zabiegajcie o własne zbawienie. Umiłowani moi, skoro zawsze byliście posłuszni, zabiegajcie o własne zbawienie z bojaźnią i drżeniem nie tylko w mojej obecności, lecz jeszcze bardziej teraz, gdy mnie nie ma. Albowiem to Bóg jest w was sprawcą i chcenia, i działania zgodnie z Jego wolą. Czyńcie wszystko bez szemrań i powątpiewań tak, abyście się stali bez zarzutu i bez winy jako nienaganne dzieci Boże pośród narodu zepsutego i przewrotnego. Między nimi jawicie się jako źródła światła w świecie. Trzymajcie się mocno Słowa Życia. Flp 2, 12 - 30.

NAUCZANIE KOŚCIOŁA

1. Przełom soborowy i Paweł VI

- Konstytucja *Lumen gentium* (1964) zaznacza, że Duch Święty prowadzi Kościół nie tylko przez hierarchię, ale też przez „szczególne łaski” (charyzmaty) udzielane każdemu ochrzczoneму dla wspólnego dobra.

- Papież Paweł VI: pobłogosławił rodzącą się Katolicką Odnówę Charyzmatyczną (w 1975 roku), nazywając ten ruch „szansą dla Kościoła”.

2. Jan Paweł II – teologia integracji

- Encyklika *Dominum et Vivificantem* (1986): Poświęcona w całości Duchowi Świętemu, podkreślająca Jego dynamiczne działanie poprzez dary.

- Adhortacja *Christifideles laici* (1988): Jan Paweł II wyjaśnił w niej, że charyzmaty nie są przywilejem ani nagrodą za świętość, lecz darmowym darem do służby. Podał kluczową zasadę: jedności.

PISMO ŚWIĘTE

Rodzaje charyzmatów:

- **Służące dobru wspólnemu i pożytkowi wszystkich**
 - „Wszystkim zaś objawia się Duch dla [wspólnego] pożytku”. 1 Kor 12, 7
 - „Jako dobrzy szafarze różnorodnej łaski Bożej służcie sobie nawzajem tym darem, jaki każdy otrzymał” 1P 4, 10
- **Ku budowaniu Kościoła i wspólnoty**
 - „Tak i wy, skoro dążycie do darów duchowych, starajcie się w nich obfitować ku zbudowaniu Kościoła”. 1 Kor 14, 12
 - „I On ustanowił jednych apostołami, innych prorokami, innych ewangelistami, innych pasterzami i nauczycielami dla przysposobienia świętych do wykonywania posługi, celem budowania Ciała Chrystusowego” Ef 4, 11n
- **Różnorodność darów tworząca jedno ciało**
 - „Jak bowiem w jednym ciele mamy wiele członków, a nie wszystkie członki spełniają tę samą czynność – podobnie wszyscy razem tworzymy jedno ciało w Chrystusie, a każdy z osobna jesteśmy nawzajem dla siebie członkami” Rz 12, 4n
 - 1 List do Koryntian 12, 24-25 „Lecz Bóg tak ukształtował nasze ciało [...] aby nie było rozbicia w ciele, lecz by poszczególne członki troszczyły się o siebie nawzajem”.

Św. Paweł podał trzy katalogi charyzmatów 1 Kor 12, 1-11, 1 Kor 11, 28

Pierwszy katalog 1 Kor 12, 1 - 11 skupia się na darach o charakterze nadprzyrodzonym, związanych z poznaniem, wiarą i działaniem mocy:

- Dar mądrości słowa; • Dar poznania (wiedzy); • Dar wiary; • Dar uzdrawiania.
- Dar czynienia cudów; • Dar prorocstwa; • Dar rozeznawania duchów.
- Dar mówienia językami; • Dar tłumaczenia języków.

Drugi katalog Rz 12, 6-8

Ten katalog wymienia charyzmaty bardziej praktyczne, służące codziennemu życiu we wspólnocie i posłuszeństwu:

- Prorocstwo (głoszenie Słowa Boże z mocą); • Posługiwanie (diakonia, konkretna pomoc); • Nauczanie • Napominanie (zachęcanie do dobrego).

3. Benedykt XVI – wskazywał, że instytucja bez charyzmatu kosztuje, a charyzmat bez instytucji (hierarchii) popada w chaos.

4. Papież Franciszek – nazwał charyzmaty „klejnotami lub ozdobami, które Duch Święty rozda, by Oblubienicę Chrystusa (Kościół) uczynić piękną”. Ponowne odkrycie charyzmatów to najlepsza droga do promocji świeckich w Kościele. Zwraca też uwagę na to, że „miłość pomnaża charyzmaty; sprawia, że charyzmat jednego staje się charyzmatem wszystkich”.

Przeczytaj list *luvenescit Ecclesia* (Kościół odmładza) opublikowany przez Kongregację Nauki Wiary za zgodą papieża Franciszka.

KATECHIZM

Katechizm Kościoła Katolickiego poświęca charyzmatom osobne miejsce w punktach 799–801, określając je jako szczególne łaski Ducha Świętego, które mają służyć wspólnocie wiernych.

Definicja i cel charyzmatów (KKK 799)

„Charyzmaty, zarówno nadzwyczajne, jak również proste i zwyczajne, są łaskami Ducha Świętego, bezpośrednio lub pośrednio służącymi Kościołowi; zostają udzielone w celu budowania Kościoła, dla dobra ludzi oraz ze względu na potrzeby świata”. Charyzmaty są ukierunkowane na zewnątrz – na pomoc innym i rozwój Kościoła.

• Rozdawanie (hojność i dzielenie się majątkiem); • Przewodniczenie (kierowanie wspólnotą); • Miłosierdzie (czynienie dobra z radością).

Trzeci katalog 1 Kor 12, 28 oraz Ef 4, 11

Te teksty wskazują na konkretne funkcje i urzędy we wczesnym Kościele:

• Apostołowie; • Prorocy; • Nauczyciele • Ewangelizatorzy; • Pasterze.
• Umiejętność niesienia pomocy; • Zarządzanie i rządzenie.

ROZWAŻANIE

Dziś, gdy Kościół musi stawić czoła niełatwym wyzwaniom współczesności, m.in. globalizacji i zmianom kulturowym, pytanie o rolę charyzmatów nabiera nowego znaczenia. Jak rozpoznać swój charyzmat? Te osoby, które doświadczają Pana Boga, przychodzą do wspólnoty, chcą wzrastać, chcą się zaangażować – i pytają: co zrobić, by odkryć w sobie dar? A dary są różnorodne:

• nadzwyczajne: to te, które przekraczają ludzkie możliwości i prawa natury (np. dar języków, uzdrowienia).

• zwyczajne: często opierają się na naturalnych talentach człowieka, które oddane na służbę Bogu przynoszą duchowy owoc (np. zdolność organizacyjna, śpiew, gościnność, katechizowanie).

• założycielskie: dary dane świętym i założycielom ruchów czy zgromadzeń zakonnych, dające początek nowym dziełom w Kościele, ale dane również konkretnym osobom gromadzącym nowe osoby wokół Słowa Pana.

Czym są charyzmaty? Najprościej można zdefiniować je jako obdarowania Ducha Świętego dane na to, co tu i teraz. Są one niczym tchnienie przypominające podmuch wiatru w żagle, bo żeby żagłówka płynęła, potrzeba siły wiatru działającej tu i teraz. To nie może być podmuch wczorajszy ani jutrzejszy, tylko ten działający obecnie. Gdy na morzu panuje cisza, łódź stoi, nie porusza się. Charyzmat więc to takie tchnienie Ducha Świętego, które posuwa naprzód mnie osobiście, moją wspólnotę lub też cały Kościół; ono nadaje kierunek, dynamizm, energię. Charyzmaty są współistotne z Kościołem – zawsze były, są i zawsze będą. Nie ma Kościoła bez charyzmatów. Gdyby Kościół próbował bez nich żyć, to szybko stałby się podobny do wielu innych instytucji, które istnieją na świecie rozmachem jakichś idei czy osobowości. Kościół zaś istnieje rozmachem Ducha Świętego, czyli żyje dzięki temu, że nastawia swój żagiel na Jego podmuchy. Jezus założył Kościół, obdarzył Dobrą Nowiną i sakramentami, powiedział: „Idźcie i udzielajcie chrztu, odpuszczajcie grzechy” – i teraz Kościół może już działać o własnych siłach, bo niczego mu nie brakuje. Jednak w *Dziejach Apostolskich* czytamy, że Pan Jezus każe uczniom nie odchodzić z Jerozolimy, nie wyruszać w świat na misję, ale oczekiwać obietnicy Ojca: „Słyszeliście o niej ode Mnie. Jan chrzcił wodą, ale wy wkrótce zostanieie ochrzczeni Duchem Świętym” (Dz 1,4b–5). Chrystus mówi: „Poczekajcie, aż zostanieie ochrzczeni Duchem Świętym. Bo dopiero gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc” (por. Dz 1,8). Uwierzyć, że masz moc budować z Jezusem w mocy Ducha Świętego wspólnotę nowego życia w oparciu o Słowo Pana i miłość wzajemną.

CZAS DZIELENIA

1. W czym chciałbym pomóc w naszym duszpasterstwie? Pamiętaj, że kiedyś zwyczaj daru dla małej grupy i dar małej grupy dla rejonu i dar rejonu dla całej Grupy 33. Wróćmy do tej tradycji wzajemnego obdarowywania.

2. Jakiej pomocy oczekuję od naszego duszpasterstwa?

